

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Rozwoju

2012/0130(NLE)

10.10.2012

OPINIA

Komisji Rozwoju

dla Komisji Rybołówstwa

w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia protokołu ustanawiającego uprawnienia do połowów oraz rekompensatę finansową przewidziane w Umowie partnerskiej w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Grenlandii, z drugiej strony
11119/2012 – C7-0299/2012 – 2012/0130(NLE))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Gesine Meissner

PA_Leg_Consent

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Grenlandia jest jednym z 26 krajów i terytoriów zamorskich objętych częścią IV TFUE. Zamieszkuje ją około 57 tys. mieszkańców, a dochód narodowy brutto wynosił w 2006 r. 29 286 EUR na mieszkańca i w ostatnich latach nie uległ realnemu wzrostowi. Kraj ten w dużym stopniu jest uzależniony od corocznej dotacji blokowej wypłacanej przez Danię, która reprezentuje 32% PKB.

Krajowy sektor rybołówstwa jest najbardziej dochodowym sektorem gospodarki, który wytwarza 13% bezpośredniej wartości dodanej brutto i odpowiada za 17% zatrudnienia (uwzględniając przetwarzanie i inną powiązaną działalność). Sektor rybołówstwa odpowiada za 88% eksportu towarowego, który prawie w całości trafia do UE. Grenlandia korzysta z pełnego dostępu do unijnego rynku produktów rybołówstwa dzięki przysługującemu jej statusowi terytorium zamorskiego.

UE prowadzi kompleksowe i wielowymiarowe stosunki z Grenlandią. Są one regulowane umową partnerską w sprawie połowów w ramach wspólnej polityki rybołówstwa, umową partnerską UE/Grenlandia na lata 2007-2013 (dzięki której udzielono znacznego wsparcia finansowego grenlandzkiemu systemowi edukacji) i decyzją o stowarzyszeniu zamorskim, która ustala warunki handlu między UE i krajami oraz terytoriami zamorskimi. Do chwili obecnej istniał znaczny poziom spójności między tymi strategiami politycznymi UE. Wszystkie te strategie polityczne podlegają jednak przeglądowi w oczekiwaniu na przedłużenie w najbliższej przyszłości oraz zaistnieje potrzeba zagwarantowania, aby nowy protokół w ramach umowy partnerskiej w sprawie połowów między UE i Grenlandią pozostał spójny z nowym podejściem.

Aktualna umowa partnerska w sprawie połowów między UE i Grenlandią obowiązuje od dnia 1 stycznia 2007 r. (rozporządzenie Rady (WE) nr 753/2007). Pierwszy protokół wszedł w życie tego samego dnia na okres sześciu lat (1 stycznia 2007 r. – 31 grudnia 2012 r.). Protokół przewiduje uprawnienia do połowów dorsza, karmazyna, halibuta niebieskiego, halibuta atlantyckiego, krewetek, gromadnika i kraba śnieżnego.

Obowiązujący protokół do umowy partnerskiej w sprawie połowów wygaśnie w dniu 31 grudnia 2012 r. Nowy protokół będzie obowiązywał przez trzy lata, począwszy od przyjęcia decyzji Rady w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania protokołu. Nowy protokół zasadniczo utrzymuje ustalenia poprzedniego protokołu; dodano jednak pewne zmiany, jeśli chodzi o uprawnienia połowowe i klauzulę o zawieszeniu w przypadku naruszenia podstawowych praw człowieka lub zasad demokracji.

Rekompensata finansowa UE w nowym protokole przedstawia się następująco:

(a) roczna kwota w wysokości 15 104 203 EUR z tytułu dostępu do wyłącznej strefy ekonomicznej (w.s.e.) Grenlandii;

(b) specjalna kwota w wysokości 2 743 041 EUR rocznie przeznaczona na wsparcie oraz na realizację sektorowej polityki rybołówstwa Grenlandii, z myślą o zapewnieniu stale odpowiedzialnego rybołówstwa, zarządzanego w świetle celów określonych w drodze

wzajemnego porozumienia w ramach wspólnego komitetu;

Oplata za dostęp do w.s.e. Grenlandii wzrosła w porównaniu z opłatą przewidzianą w wygasającym protokole, rzekomo z powodu rosnących cen rynkowych na gatunki objęte umową. Jednak rekompensata na rzecz sektorowej polityki rybołówstwa Grenlandii zmniejszyła się o 16% w wartościach nominalnych.

Umowa partnerska w sprawie połowów była i pozostaje bardzo ważnym instrumentem dla obu stron. W sposób skuteczny zapewnia użyteczne uprawnienia połowowe leżące w interesie niektórych segmentów unijnej floty rybackiej. Niemniej jednak ta skuteczność była czasem ograniczona z powodu niedostępności, w kilku przypadkach, wystarczających zasobów rybnych.

Zgodnie z oceną ex-post wygasającego protokołu umowa partnerska w sprawie połowów przyniosła UE korzyści netto o wartości dodanej przy stosunku kosztów i korzyści na poziomie 1,3 (tzn. 1,3 EUR za każde zainwestowane 1 EUR). Umowa partnerska w sprawie połowów zapewniła UE około 330 stanowisk pracy na morzu w pełnym wymiarze godzin, co oznacza, że ogółem 500 stanowisk pracy w UE może bezpośrednio zależeć od połowów na Grenlandii w ramach umowy partnerskiej w sprawie połowów.

Umowa partnerska w sprawie połowów była skutecznym instrumentem umożliwiającym Grenlandii czerpanie dochodów z niektórych zasobów rybnych, których inaczej nie mogłaby ona wykorzystać. Umowa partnerska w sprawie połowów przyniosła średnio 15,8 mln EUR rocznie w postaci rekompensat finansowych. Ten dochód odpowiadał 70% dochodu budżetowego wytworzonego przez grenlandzki sektor rybołówstwa i 1.3% budżetu państwa w 2010 r.

Zgodnie z oceną ex-post około połowę kwoty rekompensaty finansowej związanej z umową partnerską w sprawie połowów przeznaczono na badania w zakresie rybołówstwa w celu zwiększenia równowagi grenlandzkiego sektora rybołówstwa. Niemniej jednak nie udało się doprowadzić do znaczących zmian strukturalnych w rybołówstwie przybrzeżnym, i nie zawsze jasne jest, czy wsparcie budżetowe zostało wykorzystane na inwestycje, czy raczej na wydatki bieżące. W ocenie ex-post stwierdza się także, że umowa nie przyczyniła się do przysporzenia żadnych znaczących korzyści gospodarczych Grenlandii (typu spółki joint venture, zatrudnienie na pokładzie lub wyładunki do celów przetwarzania).

Ponadto ocena ex-post wyraża obawy co do trwałości trzech z dziesięciu uprawnień połowowych wymienionych w mającym wygasnąć protokole do umowy.

Ocena ex-post stwierdza, że ogółem umowa jest spójna z rozwojem, handlem i polityką UE, które razem przynoszą szereg korzyści rządowi Grenlandii. Poza brakiem trwałości trzech głównych zasobów umowa jest na ogół spójna ze WPRyb.

Ogółem ocena ex-post stwierdza, że umowa partnerska w sprawie połowów przynosi ogromne korzyści stronom i w związku z tym zaleca przedłużenie protokołu. Opinię tę podziela także sprawozdawczyni, która w związku z tym zaleca wyrażenie zgody na zawarcie nowego protokołu w interesie obu stron. Przyjęcie nowego protokołu na okres tylko trzech lat umożliwi następnie jego dostosowanie w celu zapewnienia pełnej spójności z ewentualnym

przełaniem decyzji o stowarzyszeniu zamorskim i umowy partnerskiej z Grenlandią, które ma nastąpić w 2013 r. Dzięki temu nowe środki przewidziane w zreformowanej WPRyb znajdują się także w nowym projekcie umowy partnerskiej w sprawie połowów i protokole zawartych z Grenlandią.

Komisja Rozwoju zwraca się do Komisji Rybołówstwa, jako komisji przedmiotowo właściwej, o zaproponowanie, by Parlament wyraził zgodę na zawarcie protokołu.

Komisja Rozwoju uważa, że w trakcie wdrażania umowy Komisja Europejska powinna odpowiednio uwzględnić następujące kwestie:

- (a) konieczność wspierania zrównoważonej praktyki połowowej, zwłaszcza jeśli chodzi o dorsza, halibuta niebieskiego we wschodniej Grenlandii i karmazyna;
- (b) należy sporządzać roczne sprawozdania z wdrażania umowy – w szczególności z realizacji wieloletniego programu sektorowego, o którym mowa w art. 3 ust. 2 protokołu – oraz przekazywać je Parlamentowi i Radzie i podawać do publicznej wiadomości w celu sprzyjania przejrzystości i zagwarantowania, że środki budżetowe przeznaczone na wsparcie sektorowej polityki rybołówstwa zostaną jak najlepiej wykorzystane, a także w celu zagwarantowania spójności polityki na rzecz rozwoju;
- (c) należy podjąć konkretne działania, aby zwiększyć liczbę statków z UE zawijających do portów Grenlandii, a tym samym zwiększyć lokalne zatrudnienie i możliwości dla przedsiębiorstw.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	9.10.2012
Wynik głosowania końcowego	+: 21 -: 0 0: 3
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Thijs Berman, Ricardo Cortés Lastra, Corina Crețu, Leonidas Donskis, Catherine Grèze, Eva Joly, Filip Kaczmarek, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Bill Newton Dunn, Maurice Ponga, Jean Roatta, Michèle Striffler, Alf Svensson, Keith Taylor, Eleni Theoharous, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl, Anna Záborská, Iva Zanicchi
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Edvard Kožušník, Cristian Dan Preda, Patrizia Toia